

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus – Finlandia) – C, CD / Syyttäjä

(Sprawa C-804/21 PPU) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 23 ust. 3 – Wymóg podjęcia czynności przez wykonujący nakaz organ sądowy – Artykuł 6 ust. 2 – Służby policji – Wyłączenie – Siła wyższa – Pojęcie – Przeszkody prawne w przekazaniu – Środki prawne wniesione przez osobę, której dotyczy wniosek – Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej – Wyłączenie – Artykuł 23 ust. 5 – Upływ terminów przekazania – Konsekwencje – Zwolnienie z aresztu – Obowiązek podjęcia wszelkich innych niezbędnych środków w celu zapobieżenia ucieczce]

(2022/C 237/25)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: C, CD

Druga strona postępowania: Syyttäjä

Sentencja

- 1) Artykuł 23 ust. 3 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że pojęcie siły wyższej nie obejmuje przeszkód prawnych w przekazaniu wynikających z wniesienia środków prawnych przez osobę, której dotyczy europejski nakaz aresztowania, opartych na prawie wykonującego nakaz państwa członkowskiego, jeżeli wykonujący nakaz organ sądowy wydał prawomocną decyzję w sprawie przekazania zgodnie z art. 15 ust. 1 rzeczonej decyzji ramowej.
- 2) Artykuł 23 ust. 3 decyzji ramowej 2002/584, zmienionej decyzją ramową 2009/299, należy interpretować w ten sposób, że określony w tym przepisie wymóg podjęcia czynności przez wykonujący nakaz organ sądowy nie jest spełniony, gdy wykonujące nakaz państwo członkowskie powierza służbie policji zadanie zbadania istnienia siły wyższej i spełnienia przesłanek utrzymania aresztu tymczasowego wobec osoby, której dotyczy europejski nakaz aresztowania, oraz wyznaczenia, w stosownym przypadku, nowego terminu przekazania, i to nawet jeśli osoba ta ma prawo zwrócić się w każdej chwili do wykonującego nakaz organu sądowego o wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie wyżej wymienionych kwestii.

Artykuł 23 ust. 5 decyzji ramowej 2002/584, zmienionej decyzją ramową 2009/299, należy interpretować w ten sposób, iż w przypadku gdy określony w art. 23 ust. 3 owej decyzji ramowej wymóg podjęcia czynności przez wykonujący nakaz organ sądowy nie został spełniony, należy uznać, że terminy, o których mowa w ust. 2–4 tego art. 23, upłynęły, co skutkuje tym, że wspomniana osoba powinna zostać zwolniona z aresztu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z dnia 28.2.2022.